

P. Marcellino lasenzanirō

**BOŹJA MATI
V ŹIVLJENJU
PATRA PIJA**

Prevod
NEKA REDOVNICA

salve

*Te strani so posvečene
spominu papeža
Janeza Pavla II.,
ko je bil še med nami
in je bil kakor p. Pij
»ves Marijin«,
v znamenje hvaležnosti
za vse, kar je dal človeštvu.*

PREDGOVOR

Dragi bralec,

tri leta zaporedoma – leta 2005, 2006 in 2007 – so ti kapucini pri San Giovanni Rotondu o svetem Božiču pošiljali na dom nekaj pristnega, kar je pater Pij živel v svojem zemeljskem življenju. Zanesljivo se boš spomnil treh knjižic *'Il Padre' (Pater)* – ob branju letih si lahko po izbranih pričevanjih užival ob resničnem pogledu na tisto, kar je naš svetnik delal v čast Bogu in v blagor bratom.

No, tudi letos prihaja v tvoje roke darilo, za katerega upamo, da ga boš sprejel z enakim spoštovanjem in naklonjenostjo. Gre za delo p. Marcellina Iasenza-Nira, ki ga že poznaš, z naslovom *Božja Mati v življenju patra Pija*.

Naš sobrat je potem, ko je objavil *'Patra'*, dal v tisk tudi knjigo *Pater Pij govori o Božji Materi*.

Celotno delo se opira na pomembno dokumentacijo, ki jo je napisal p. Pellegrino Funicelli, katerega vsi poznajo kot enega redkih sobratov, ki se lahko pohvalijo, da so dolgo živeli s patrom, da so mu pomagali in da so z njim vzpostavili globoko in srečno zaupnost.

P. Pellegrino je vse dneve zapisoval nasvete, ki mu jih je naš svetnik nenehno dajal glede pomembnosti ljubezni do Božje Matere. Sam namreč pravi: »P. Pij me je vedno ob vsaki priložnosti kot sobrat in pred-

vsem kot spovednik z zgledi in z držo poleg nasvetov in spodbud usmerjal k češčenju nebeške Matere in me vabil k okušanju veselja ob silni ljubezni do nje.«¹

Torej – knjižica, ki prihaja do tebe, je nekakšen povzetek knjige *Pater Pij govori o Božji Materi* in ti želi prinesiti sporočilo o patru, ki ni nikoli upadlo ali umolknilo. Še več, v zadnjih letih njegovega življenja je le-to postalo še bolj stalno, skoraj nujno: »Ljubite Božjo Mater in storite, da jo bodo ljubili.«

S. Giovanni Rotondo, oktobra 2008

¹ Predavanje za sobrate kapucine, 18. aprila 1985 v S. Giovanni Rotondu.

ZA SKLEP ...

1. Kakor pravljica: »*Ponarejen*« *rajski ključ*

Pietro Cugino nam je pripovedoval, da je p. Pij ob krajših razvedrilih, ki si jih je privoščil ob večerih obenem s sobrati in nekaterimi duhovnimi otroki, vedno našel priložnost, da jim je dal kakšen moralni ali duhovni nauk.

Isti duhovni otrok se je spominjal tudi tega, kar je pater večkrat povedal:

»Nekega dne je Jezus, ko se je sprehajal po rajju, videl na tistem svetem kraju obraze, ki zanesljivo niso kazali velikega kesanja. Šel je torej k Petru in mu rekel: 'Peter, videl sem obraze, ki se mi ne zdijo primerne, da so vstopili semkaj. Kdo jim je dal, da so vstopili?'

Sveti vratar se je samozavestno opravičil: 'Gospod, jaz dobro pazim

in to se mi zdi nemogoče.'

'Torej, kakorkoli, bodi bolj pozoren,' je rekel Učitelj, prepričan, da je bil dovolj jasen pri opominu.

Peter je čul pri vratih in pazil, da je bilo vse v redu: nihče ni vstopil brez potrebnega nadzora. O tem je obvestil Gospodarja. Toda čez nekaj časa se je Jezus vrnil in se spet pritožil: »Peter, stvari ne gredo v redu. Zopet sem videl določene ljudi, ki po mojem mnenju niso primerne, da bi bile tukaj. Bodi pozoren, kajti to mi ni všeč.«

Ubogi Peter je tokrat uporabil najstrožji nadzor. Izkazalo se je, da je edina oseba, ki prosto izstopa in vstopa, Božja Mati. Toda varoval se je, da ne bi postavljaj vprašanj Gospodovi Materi. Opazil pa je, da se ji pri izstopanju plašč prosto spušča vzdolž telesa, vse do stopal, ko pa vstopa, je napihnjjen, kakor da bi bil jadro. Opazil je tudi to, da ko se nebeška Kraljica vrne na svoje mesto, kjer sedi, je njen plašč videti navaden.

Čeprav se mu je vzbudilo nekaj sumov, je zopet dal Učitelju številna zagotovila: po njegovem mnenju je vse v redu.

Toda prišel je še tretji opomin, ker Gospod nikakor ni bil zadovoljen s tem, kako so se stvari potekale: 'Peter, ti tvegaš: lahko bi ti vzel rajske ključe.'

Tedaj se je Peter končno odločil in razkril svoj dvom: 'Učitelj, oblikoval sem si določeno mnenje o tistem, ki pušča, da vstopajo tisti ljudje, na katere merite. Toda mislim, da ne moreva storiti ničesar. Ne jaz, ne vi.'

'Razloži,' pravi Jezus.

'Predvsem mislim na to, da vi dobro veste, da ima samo vaša Mati *ponarejen* ključ, da odpira in zapira ta blagoslovljena vrata, in ona edina izstopa in vstopa, kadar hoče. Toda jaz sem opazil, da kadar vstopa, je njen plašč preveč napihnjjen: po mojem mnenju je to trenutek, ko ona dá vstopiti tistim, ki jim želi, tako da vse prikrije mojim očem.'«

Na tej točki je p. Pij natančno razložil stvar: *ponarejen* ključ v neapeljskem narečju ni nič drugega kot dvojnik, ki ga na splošno skrbno hrani hišna gospodarica, da bi, če bi se original izgubil, služil v potrebi. Nato je nadaljeval:

»Ko je Jezus poslušal vratarjevo poročilo, je rekel: 'Peter, če je tako, pustiva stvari take, kakršne so.'«

Svetnik je sklenil: »Tako nebeška Mati od vekomaj nadaljuje svoje delo reševanja otrok, ki so v nevarnosti, da bi se za vso večnost pogubili.«

Sam Pietro je potrdil, da je p. Pij imel navado ponavljati besede: »Priporočimo se Božji Materi, da nas bo vodila za roko in nas vzela pod svoj plašč.«³⁶⁹

2. Kako pripravimo p. Pija, da bi nas poslušal

Nekega dne sem bil v obednici v S. Giovanni Rotondu s p. Pellegrinom Funicelijem. On je bil naš voditelj v stvareh, ki so se nam pokazale ljubezen in pobožnost, kateri je p. Pij imel do blažene Device. Ko sem moral oditi, da bi obiskal molitveno skupino, sem ga prosil za pobudo za premišljevanje, ki sem ga moral imeti za prijatelje in duhovne otroke našega svetnika.

Naš sobrat ni tako lahko odgovarjal na vprašanja ali dajal pričevanja o patru, toda z menoj, ki sem bil njegov sošolec, ni bil nikoli skop.

Tistega večera mi je rekel: »Dolgo sem si želel nekaj vprašati patra, toda vzdržal sem se, da bi to storil, ker sem slutil, da bi mi težko odgovoril pritrdilno. Ker pa je bila stvar zame zelo pomembna, sem se odločil, da bom uporabil ime Gospodove Matere.

Tako sem nekega dne, ko sem bil sam z njim v njegovi sobi, izrazil svojo željo, in preden je mogel izreči eno samo besedo, sem dodal: 'Storite to iz ljubezni do Božje Matere!'

³⁶⁹ Pietro Cugino, S. Giovanni Rotondo, 9. 5. 1993.

On me je pogledal med presenečenjem in zaskrbljenostjo in je odgovoril: 'Zasačil si me pri izdaji! Ne morem ti reči ne!'

In dal mi je razumeti, da je naredil zaobljubo ali obljubo, da ne bo nikoli rekel 'ne' tistemu, ki bi karkoli prosil v Marijinem imenu.³⁷⁰

Nekaj dni zatem, ko sem obiskal molitveno skupino, sem v svoje premišljevanje vnesel to pričevanje p. Pellegrina. Na koncu sem rekel dobesedno takole: »Če hočete pripraviti p. Pija do tega, da bi posredoval za vas pri Gospodu, ga prosite v imenu Božje Matere, pa vas bo uslišal.«

Isto stvar bi rad ponovil tudi bralcem, duhovnim otrokom in vsem, ki častijo patra.

³⁷⁰ P. Pellegrino Funicelli, S. Giovanni Rotondo, 3. 12. 1985.